

Adına Umut Denen İklim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Şubat 2023

Terli bir bulutum ufka konuşlu
Yaşanmışlığın mimarı iken tenimdeki nem
Umudun da tortusuyum
Usulca içime yağarken
Ve aşkın kokusu düşlerimden
Fırar eden sana duyduğum özlem.

Renkler solgun, sevgili
İklimler nasıl da dargın...
Hele ki o güfteler yok mu aşkın tahtına kurulmuş
Bazense basan yaygarayı
Bir çocuk gibi sokağın köşesinde unutulmuş.

Tinimde saklı mehtap
Terimde gizem
Titrimse şiirlere manalar yüklediğim
Adeta körüklü bir araç gibi
Yetindiğim yetinmediğim ne varsa
Yitirdiğim bunca insan bunca zaman
Sefil bir düşün tema' sında saklı
İzafi olsa da mutluluk mutluyum ben
Senin varlığına düşkün
Bir anne gibi başını okşayan ılımlı bir meltem

Metanetimle kök söktürürüm zalime
Masumiyetimi kıskanır melekler.
Mahrem ruhumdaki odalarda katık yaptığım izlekler
Bir köşem kış köşesi diğer köşem kuş misali uçuşan
Kanatlarım ve gövdem
Kıştan irak
Yalnızlığa tutsak
Oysaki aylardan henüz Şubat

Bir rengim varsa benim solgun
Bir ismim varsa söylemedikleri

Nasıl da nutku tutkun
Aşkın ibaresi bir şiir
Bir şiirin gölgesi uzandığım nesir
Bir nesrin neşri kayıp neşem
Ve işte İlahi Düşlerimin habercisi
Gaipten gelen coşkum ve sevgi

İhbar ediyorum geceyi
Günü tensiyeye edip sokuluyorum karanlığa
İzah ediyorum sözüm ona içimden geçenleri
Dış sese dargın kırgın artık ne dersin
Diyemediklerimi benim yerime söyleyen Tanrı
Aşkın aksi
Aşkın hicvi
Unutulmuşluğumun da coğrafyası
İçerlediğim iklimi
Yelek gibi geçirdiğim bedenim
Beylik değildir de hani cümlelerim
Azat edilesi bir mahkûm gibi
Kor hecelere tutsaklığım yarına düşkünlüğüm
Ve mazimi örttüğüm o beyaz örtünün
Bilemedim de kefen bezi olduğunu.

Bayrakları açtım işte
Şeffaf bir zeminde katladım izlerini dünün
Kat ettiğim yolun sonuna gelememe ihtimali
Öykündüğümdü oysa ölüm
Ne de olsa şiirdi ibaresi
Ölümsüzlüğün resmini çizdiğim bir dize ve bir iklim ve...
Sayamadığım kadar neden bazen uçuk kaçık
Bazen bir dizede çıkan uçuk misali
Bindiğim uçağın gövdesi
Nasıl da misliyle büyük ve uzun bir minvalde
Kenetlendiğim aşkın ve hayallerin bildiğim kadar
En uzak ülkesi bu devrin

Kapışanların nezdinde
Uzun uzadıya sevdiğimsin
Sevilmekten geçtiğim kadar

Kendimden defalarca geçtiğim
Ve geçimsiz ruhumla eşlik ettiğim
Adına umut denen iklim
Bil ki ikiletmeden ve içten sevdim ben seni
Hem de bir ömür kozamdan çıkmadığım kadar
Tek geçtiğim varsa yoksa sevgi...